

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quonam modo illis harum rerum venia à Constantino petenda erat. Cap.
XXXVIIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII DE VITA

Qui horum agros hortos aut ædes possederant, reddere dominis
cogebantur, exceptis fructibus quos interim percepissent.

CAP. XXXVII.

ET ne quis error appareat in edicto, sed ut quid verè
voluerit, omnibus ad cognoscendum in proclui sit,
sciant omnes, si agrum, si domum, si hortum, si quid
eorum, quæ paulo ante posui, teneant, ipsis & honestum
& utile esse, ut non ea confiteantur solum, sed omni ab-
iecta cunctatione, restituant. Quapropter licet maximè
videantur quidam ex iniusta illorum possessione maxi-
mos fructus cepisse, & nos ut isti repetantur, minime
æquum iudicemus.

Quoniam modo illis harum rerum venia

à Constantino petenda erat.

CAP. XXXVIII.

TAmen illi ipsi plane confiteantur, & quos habuerint
fructus, & vnde eos collegerint, huiusque peccati
veniam sibi à nobis concedi postulent: ut non mo-
do auaritia antegressa tali adhibita correctione à probis
remittatur, verum etiam Deus opt. max. istud pœnitentia
loco excipiens, benignus & clemens, erratis veniam
det. At dixerint fortasse, qui huiusmodi facultatum do-
mini (si modo istud nomen in illis valere vel debet vel
potest) facti sunt, excusatione pro se allata, quod fieri
non poterat, ut se ab illis rebus abstinerent, cum tam va-
rium & multiplex misericordiarum cuiusque generis spectacu-
lum palam esset propositum: quo quidem tempore exti-
terunt crebræ, perditæque proscriptiones eorum, qui
nihil commeruissent, exque temerè inconsiderateque
factæ: crudeles etiam & insatiabiles persecutio-
nes, iustæ deniq; facultatum vditiones. Quod si huiusmodi
verbis quidam se defendere contendunt, & admonitio-
nes continuas expectant, ne existiment se illud impunè
laturos: præfertim cum ista à nobis tam sedulo admini-
strentur, quò Deo opt. max. debitum præstemus obse-
quium. Quæcumque enim antehac grauis & damnoſa
neces-

necessitas accipere coegerit, ea in præsentiarum retine-
re non nihil habet periculi. Ac necessum est insatiabilcs
cupiditates omnibus modis, id est, rationibus & exem-
plis, imminuere.

*Aerarium, agros, hortos, ac domos, ecclesiis suis resignare
debere. CAP. XXXIX.*

Neque enim, si quid ærarium earum rerum, quas ante posuimus, possideat, firme retinere illi liberum erit: imo vero contra sacrosanctas ecclesias nihil omnino dicere audeat: & quas res ad tempus per iniuriā posse fuderit, eas ecclesiis iure restituat. Omnia igitur, quæ rectè vereq; ad ecclesias pertinere videātur, sive domus, sive agri, sive hortus, vel si quæ sunt alia eiusdem generis, quæ in alicuius possessionem venerint, quo ius nullius, qui ad rem. id est, ad ecclesiam spectat, violetur, sed omnia sincera & simplicia maneant, restitui mandamus.

*De sacellis & cæmiteriis ecclesiis restituendis.
CAP. XL.*

QVINETIAM loca illa, quæ martyrum corporibus honorata sunt, & monumenta glorioſæ illorum è vita discessione, quis dubitet, quin ad ecclesias specent? imo verò etiam, quis non potius istud præcipere? quippe cum neque munus præstantius sit, neque labor Deo gratior, vel quod plus habeat utilitatis, quam diuino spiritu adhortante, in his rebus diligentem operam & studium collocare. Quæ etiam inquis de causis ab improbissimis hominibus ablata fuerint, ea ut æquitas postulat restitui sanctisque denuò ecclesiis integrare reddi iubemus. Cæterum quoniam perfectæ & singulis prouidentiæ est, ne istos quidem silentio præterire, qui aut iusta emptione aliquid ab æratio acquibuerint, aut gratis cōcessum retinuerint, & ad huiusmodi res occupandas cupiditate quadā inexplicibili temerè ruerint, sciant, quicunque fuerint de genere illo, sibi, quam harum rerum causa, quas coemere ausi sunt, nostram